

Szabó Henrietta
Sokszínű Magyar táj

Fölszálllok egy léggalonnal a tiszta kék égig
Fölszálllok, hol arcom s lelkem csak a hűs szél éri.
Nyugalom s béke honol végig köröttem
Csak ámulok az alatt nyúló végtelen szépségen.

Megannyi termőföld s gondozott szántó,
Mit dolgoz Magyar gazdák keze maggal teleszórt.
Lassan múlik a tél, a mag szárba szökken
Mire jó az aratás, a magból dús kalász leszen.

Kis patak, folyó bőven ontja vizét
Virgonc kis halak ugrálnak szerte-szét.
Vizek felszínén a nap megcsillan
Gyors folyásukat semmi meg nem állítja.

Vizek közt elnyúlik egy sűrű erdő
Édes vagy bús titkokat magában rejtő.
Közepében kis tisztás békés, csöndes
Gyönyörködöm, s közben messze száll a képzelet.

Amott messzebb a láthatár szélén
Magos hegylánc meredez büszkén.
Csipkés hegylánc mögött a nap majd lenyugszik
És termékeny Magyar tájakról álmodik.

Óvni, védeni kell e sok csodát
Hogy élvezhessük még generációkon át.
Váljon eme föld hasznunkra, épülésünkre
Óvjuk, védjük ezt a sok nemes kincset!